

STUDIUL 5

De la mandrie la smerenie

Mandria este ideea nebuna ca putem sa traim fara Dumnezeu si suntem autosuficienti. Mandria te face sa crezi ca esti mai presus de celelalte persoane si ca nu ai nevoie de nimeni. Mandria a fost primul pacat din univers. Lucifer nu s-a multumit sa fie o fiinta creata ci a dorit sa fie la fel ca si Creatorul, adica la fel ca Dumnezeu. Cand omul a iesit din mainile Creatorului era asemanator cu El, Adam si Eva erau la fel ca Dumnezeu in caracter si in ei nu exista deformarea caracterului care este mandria, ei erau blanzi si smeriti ca si Creatorul lor. Din nefericire omul s-a indepartat de Dumnezeu si aici a devenit mandru. Astazi toti avem mandrie in natura noastra intr-o masura sau alta. In aceasta saptamana vom vedea ce a facut mandria din Nebucadnetar. Dumnezeu s-a manifestat intr-o forma puternica in viata acestui imparat dar el nu a vrut sa accepte. Dumnezeu i-a vorbit de multe ori dar el si-a impietrit inima si niciodata nu a acceptat pe Dumnezeu asa ca insasi viata l-a dus intr-un punct unde nu mai avea altceva de facut decat sa-L accepte pe Dumnezeu. Capitolul 4 din cartea Daniel este marturia vie a experientei lui Nebucadnetar si va fi obiectul studiului nostru in aceasta saptamana. Daniel 4:1-4 spune: *"Nebucadnetar, imparatul, catre toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile care locuiesc pe tot pamantul: Sa aveti multa pace! Am gasit cu cale sa fac cunoscut semnele si minunile pe care le-a facut Dumnezeul cel Preainalt fata de mine. Cat de mari sunt semnele Lui si cat de puternice sunt minunile Lui! Imparatia Lui este o imparatie vesnica, si stapanirea Lui dainuie din neam in neam. Eu, Nebucadnetar, traiam linistit in casa mea si fericit in palatul meu. Aici gasim declaratia personala a lui Nebucadnetar. Ce s-a intamplat ca el sa ajunga in acest punct?"*

Ceea ce am citit este o frumoasa declaratie a credintei lui, numai ca drumul pana acolo a fost lung si dureros. Totul a inceput cand Nebucadnetar, in mijlocul splendorilor sale, ametit de mandrie, a avut un vis pe care nimeni nu l-a putut interpreta. Atunci imparatul a cerut sa vina Daniel care talcuise visul din capitolul doi. Magii, cititorii in stele si haldeii nu au putut talcui nici acest vis si imparatul trimite sa fie adus Daniel. In vis, imparatul vazuse un copac care crescuse pana la cer si un strajer sfant a dat porunca sa se taie copacul si sa ramana numai trunchiul cu radacinile in pamant si acest copac avea sa fie udat de roua cerului. Ceea ce l-a ingrijorat pe Nebucadnetar a fost partea din vis unde strajerul a spus: *Inima lui de om i se va preface intr-o inima de fiara si vor trece sapte vremuri peste el.* (Daniel 4:16) Acum vine Daniel ca sa talcuiasca visul si ii spune imparatului ca el era copacul din vis si ca avea sa fie taiat din cauza mandriei lui. Daniel 4.22, 25 spun: *esti tu, imparat, care ai ajuns mare si puternic, a carui marime a crescut si s-a inaltat pana la ceruri si a carui stapanire se intinde pana la marginile pamantului. Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele campului si iti vor da sa mananci iarba ca la boi; vei fi udat de roua cerului si sapte vremuri vor trece peste tine, pana vei cunoaste ca Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor si o da cui vrea.* Imi imaginez scena: imparatul mandru ascultand cuvintele de avertizare ale lui Daniel. Acum te intreb: nu ar fi fost aceste cuvinte suficiente pentru ca Nebucadnetar sa se pocaiasca? Desigur. Dar mandria lui era aceiasi pana in momentul in care s-a intamplat ceea ce spune in versetele 29-32 *Dupa douasprezece luni, pe cand se plimba pe acoperisul palatului imparatesc din Babilon, imparatul a luat cuvantul si a zis: "Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de sedere imparatesca, prin puterea bogatiei mele si spre slava maretiei mele?" Nu se sfarsise inca vorba aceasta a imparatului, si un glas s-a coborat din cer si a zis: "Afla, imparat, Nebucadnetar, ca ti s-a luat imparatia! Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, si vei locui la un loc cu fiarele campului, iti vor da sa mananci iarba ca la boi, si vor trece peste tine sapte vremuri, pana vei recunoaste ca Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor si ca o da cui vrea!"* Dupa acest vis Dumnezeu i-a dat lui Nebucadnetar inca 12 luni.

In acel moment Nebucadnetar se simtea ca Dumnezeu privind la tot ceea ce facuse si inima i s-a umplut de mandrie. Dumnezeu ii daduse atatea sanse si el nu a acceptat. Dumnezeului i-a dat probe suficiente cand Daniel i-a spus insemnatatea imaginii din primul vis. Atunci, el ar fi putut sa accepte pe Dumnezeu, dar nu a vrut. Cand a vazut pe cei trei tineri in cuptorul cu foc si impreuna cu ei un al patrulea care era chiar Isus Hristos, a avut sansa de a accepta si nu a vrut. Cand a avut visul cu copacul urias si Daniel i-a spus ca el era copacul si avea sa fie taiat daca nu avea sa se pocaiasca, ar fi putut sa se pocaiasca si nu a vrut. A trecut timpul de har si Dumnezeu a zis ca a venit momentul. Imparatia avea sa-i fie luata si el avea sa stea in pustie. Nebucadnetar nu poate sa spuna ca nu a avut sanse, ca nu stia, deoarece cea de-a doua parte a studiului ne arata ca Daniel nu numai i-a talcuit visul ci l-a si sfatuit. Sfatul lui Daniel este in capitolul 4:27 *De aceea, imparate, placa-ti sfatul meu! Pune capat pacatelor tale si traieste in neprihanire, rupe-o cu nelegiuirile tale si ai mila de cei nenorociti, si poate ca ti se va prelungi fericirea!"* Sa ne gandim putin la sfatul lui Daniel. Spune: pune capat pacatelor tale. Cuvantul pacat aici este *shatá* care in ebraica inseamna sa ratezi tinta. Tu vrei sa ajungi intr-un loc si ajungi in altul. Spre exemplu Lucifer vroia sa ajunga la Tronul lui Dumnezeu si a fost aruncat pe pamant, el a facut *shatá*. Problema cu pacatul este ca te inseala, iti spune ca te va duce intr-un loc dar te duce la distrugere. Ce diferit a fost drumul pe care l-a ales Isus! El nu a cautat gloria, a fost umilit si totusi intr-o zi toti oamenii vor ingenunchia in fata Lui recunoscand suveranitatea Lui. Intre timp Lucifer a lasat sa intre *shatá* in inima lui si la fel a facut si Nebucadnetar care vroia sa fie ca Dumnezeu si acum avea sa fie ca o fiara din camp. A gresit si pacatul intotdeauna te face sa gresesti. In textul pe care l-am citit spune: pacatul va fi inlocuit cu neprihanirea, nu cu faptele tale bune. Mai departe spune: rupe-o cu nelegiuirile tale si ai mila de cei nenorociti. Cuvantul nelegiuire este *awôn* care inseamna conduita ta, caracterul tau. Te-ai obisnuit sa faci rau, ai facut *shatá* odata, dar, daca vei repeta te vei obisnui si vei cadea in *awôn*. Cand te obisnuiesti cu pacatul el incepe sa faca parte din viata ta. Sfatul lui Daniel este sa se pocaiasca si sa traiasca in neprihanire si sa schimbe purtarea facand fapte bune. Tot acel imperiu pe care el il construisera era facut cu durerea si lacrimile sclavilor. Nebucadnetar era nedrept, abuzat de puterea lui si trebuia sa se schimbe. Daniel ii spune sa se schimbe: sa ceara iertare de la Dumnezeu si sa-si schimbe purtarea. La ce bun iertarea daca nu schimbi purtarea? Dumnezeu te ajuta iertand pacatele tale si curatand viata ta.

Partea a treia. Aici este clar ca Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor. Mandria iti poate da sentimentul ca nu ai nevoie de Dumnezeu, dar insasi viata iti arata ca nu esti nimic. In timp ce imparatul se plimba si se lauda cu ceea ce facuse, innebuneste si este scos din palat si dus cu fiarele pe camp. Nu se stie cu certitudine ce i s-a intamplat lui Nebucadnetar. Este posibil sa fi suferit o boala care se numeste licantropie clinica. Persoana care sufera de ea se crede un animal si se comporta ca atare. Dumnezeu ii daduse atatea sanse ca sa se pocaiasca dar mandria nu i-a permis sa-L recunoasca pe Dumnezeu. Asa ca a trebuit sa invete lectia cu durere. Dumnezeu te iubeste si te cauta cu iubirea Lui. Daca nu vrei si-ti impietrestii inima, viata te va duce in cel mai intunecat loc si cand esti cel mai jos atunci vei invata ca Dumnezeu este suveran si ca tu nu esti decat o biata creatura. Cand Nebucadnetar avea putere si maretie nu a putut sa se gandeasca la relatia lui cu Dumnezeu. Acum, fara autoritate si traind cu fiarele pe camp, nu a avut altceva ce sa faca decat sa recunoasca pe Dumnezeu ca si Creator. Daniel i-s spus in versetul 25: *Te vor izgoni din mijlocul oamenilor, vei locui la un loc cu fiarele campului si iti vor da sa mananci iarba ca la boi; vei fi udat de roua cerului si sapte vremuri vor trece peste tine, pana vei cunoaste ca Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor si o da cui vrea.* S-a intamplat intocmai: imparatul a innebunit si a fost dus pe camp, i-a crescut parul ca penele si manca iarba. Ce situatie trista pentru un imparat! Sa uitam pentru o clipa de Nebucadnetar si sa gandim la noi. Exista multi oameni care au avut multe bogatii si atunci cand roata s-a intors au mancat din gunoi si au plans, au suferit. Atunci, in momentele de suferinta, L-au acceptat pe Dumnezeu. Ei au recunoscut ca nu erau nimeni si ca aveau nevoie de Dumnezeu. De ce s-au intamplat toate acestea? Raspunsul este in versetul 17 *Hotararea aceasta a fost luata in sfatul strajerilor si pusa la cale inaintea sfintilor, ca sa stie cei vii ca Cel Preainalt stapaneste peste imparatia oamenilor, ca o da cui Ii place si inalta pe ea pe cel mai de jos dintre oameni!"* De multe ori lucruri triste ni se intampla in viata sa ne aduca aminte ca exista un Dumnezeu in cer care stapaneste peste tot universul. Faptul ca ai bani si putere pot sa-ti mareasca mandria dar viata iti va arata ca exista un Dumnezeu care este peste toti si

toate.

Partea a patra. Au trecut cei sapte ani care fusesera profetizati. Sa citim Daniel 4:34
Serva Domnului in cartea Profeti si Regi spune urmatoarele: „ *Timp de sapte ani, Nebucadnetar a fost o uimire pentru supusii lui; timp de sapte ani a fost umilit inaintea intregii lumi. Apoi, judecata i-a fost redata si, ridicandu-si ochii in umilinta catre Dumnezeuul cerului, el a recunoscut mana divina in pedepsirea lui. Intr-o proclamatie publica a recunoscut vinovatia sa si mila cea mare a lui Dumnezeu in vindecarea lui.*”

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim despre un imparat umil si multumitor. Imparatul pocait declara ceea ce este scris in Daniel 4:35 *Toti locuitorii pamantului sunt o nimica inaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor si cu locuitorii pamantului, si nimeni nu poate sa stea impotriva maniei Lui, nici sa-I zica: "Ce faci?"* Cum stim noi cu siguranta ca Nebucadnetar s-a pocait cu adevarat? El este acela care a scris capitoul 4 din Daniel, sunt chiar cuvintele lui. De fapt mare parte din capitoul 4 pare a fi o transcriere a unei scrisori pe care a facut-o pentru a fi distribuita in imparatia sa. In aceasta scrisoare vorbeste de mandria si de nebunia lui, recunoaste tragedia lui si interventia lui Dumnezeu. Monarhii din antichitate rare ori scriau ceva rau despre propriile persoane, ceva umilitor. Practic, toate scrierile gasite dau slava imparatului. De aceea un document ca acesta in care imparatul admite mandria sa si umilirea sa indica ca era cu adevarat pocait. Scriind aceasta scrisoare in care isi spune experienta si marturiseste cu smerenie suveranitatea lui Dumnezeu , imparatul devine un misionar. Inseamna ca nu mai poate sa pastreze pentru sine frumusetea Evangheliei si o face publica deoarece cand Hristos vine in viata ta nu vrei decat sa iesi si sa spui tuturor ca Hristos ti-a schimbat viata.

Am cunoscut atatia oameni care au fost in cele mai intunecheate unghere ale vietii si pe care Hristos i-a salvat. De atunci inainte ei au devenit cei mai mari misionari pentru ca nu predicau cu vorba ci cu fapta. Ei spuneau cum erau inainte si cum sunt acum, transformati de Isus. Intrebarea pentru tine este: daca iti merge totul bine in viata, ai bani si o slujba buna, crezi ca aceste lucruri sunt pentru toata viata? Ai grija! Administreaza bine banii si puterea pe care o ai. Fi smerit! Nu fi mandru pentru ca banii se duc si viata trece. Sa nu trebuiasca sa traim sapte ani de durere ca sa recunostem ca Dumnezeu este Atotputernic.

Domnul sa te binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com